

ВРЕДНОСТ ПРЕДМЕТА СПОРА КАО ЈЕДАН ОД КРИТЕРИЈУМА ЗА РАЗГРАНИЧЕЊЕ СТВАРНЕ НАДЛЕЖНОСТИ

О захтеву за заштиту права на суђење у разумном року у поступку који није спор мале вредности, одлучује апелациони суд, као непосредно виши суд.

Из образложења:

"Виши суд се решењем огласио стварно ненадлежним за поступање у поступку који није спор мале вредности и одлучио да се предмет по правноснажности уступи Апелационом суду. Против решења вишег суда предлагач је изјавио жалбу.

Одлучујући о изјављеној жалби у смислу чланова 386, 401. и 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), у вези члана 30. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да жалба предлагача није основана.

Законом о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/2008 и 101/2013), чланом 8а став 1. прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено правно на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року; ставом 2. прописано је да захтевом из става 1. овог члана може се тражити и накнада за повреду права за суђење у разумном року, а чланом 8в истог закона прописано је, да на поступак за заштиту права на суђење у разумном року и накнаде за повреду права на суђење у разумном року сходно се примењују одредбе закона којим се уређује ванпарнични поступак.

Појам непосредно вишег суда одређен је чланом 15. Закона о уређењу судова, којим је у ставу 2. прописано да је апелациони суд непосредно виши суд за виши суд и основни суд, док је ставом 3. истог члана одређено да је виши суд непосредно виши за основни суд када је то одређено овим Законом, као и за питања унутрашњег уређења судова и примене Закона о судијама. Члан 23. став 2. тачка 3. истог Закона прописује да виши суд одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења у грађанскоправним споровима, на пресуде основних судова у споровима мале вредности и у ванпарничним поступцима, док је чланом 24. став 1. тачка 3. Закона прописано да апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

У конкретном случају, није реч о поступку у спору мале вредности из члана 468. Закона о парничном поступку, јер се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и вредност предмета спора у овој правној ствари, непосредно виши суд који је надлежан да поступа по захтеву за суђење у разумном року је Апелациони суд, како то правилно закључује Виши суд".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж г 16/2014 од 10.09.2014. године утврђена на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року 19.03.2015. године)